

[Carlsen-Skiødt.]

domme have fri Raadighed, altsaa være ligestillet med Ejerne af Ejendomme, som er opførte efter 1918. Der er ingen som helst Grund til, at ny tilflyttede Lejere i disse gamle Ejendomme skal have særlige Begunstigelser. Det Værn, der eventuelt skal opretholdes i Overgangstiden, maa kun komme de gamle Lejere til gode.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord om hele Lovforslagets Karakter. Som jeg allerede har sagt, har det oprindelig og hele Tiden været Mening, at Boligloven skulde være en midlertidig Lov — hvor lang Tid denne Midlertidighed skulde vare, maatte der forhandles om. Ved det foreliggende Lovforslag søger Indenrigsministeren at indføre nye, for saa vidt permanente Foranstaltninger; der er i modsat Retning kun det, at Loven skal til Revision senere. Men Tanken er jo sikkert, at adskillige af de her foreslaaede Bestemmelser, særlig de i § 1, skal være permanente, og det ikke blot for København, men for hele Landet. Dette maa vi fra konservativ Side modsætte os.

At Ministerens Forslag paa dette Omraade har vakt megen Opsigt ogsaa indenfor juridiske Kredse, fremgaar bl. a. af en Kronik i „Nationaltidende“ for i Lørdags, hvori Højesterets sagfører, Dr. juris Hartvig Jacobsen tager Lovforslaget under Behandling. Jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at læse blot nogle faa Linier af Kronikken. Efter at Højesterets sagføreren har benævnt Lovforslaget som en Afviklingslov — han har ganske vist sat Afvikling i Gaaseøjne og har ogsaa noget om, at med Hensyn til Huslejenævnene vilde man maaske nok finde en Ordning — siger han:

„Derimod rejser Regeringens Forslag til Lov vedrørende Lejemaa! om Boliger og Forretningslokaler m. v. ganske andre Problemer, som det er nødvendigt at tage Stilling til. Naar man fra forskellige Sider har betegnet dette Lovforslag som en Afviklingslov, er det ikke mindre end en Tilsnigelse. Forslaget tilsigter langtfra nogen Afvikling; de herhenhørende Bestemmelser i Forslaget er uvæsentlige. Derimod bringer Lovforslaget paa en Række Punkter principielt nyt. Der foreslaas i Virkeligheden en Lovgivning af revolutionær Karakter paa Boligomraadet. Det maa man holde sig klart, naar der er Tale om at tage Stilling til det foreliggende Lovforslag. Huslejelovgivningen tilsigtede oprindelig en

af de abnorme Forhold under Krigsperioden paakrævet midlertidig Beskyttelse mod Opsigelse, og i Forbindelse hermed indførtes Adgang til Oprettelse af Huslejenævn, der dog senere blev afskaffet for Provinserne og begrænset til Storkøbenhavn.“

Disse Udtalelser siger jo ganske klart, hvad Lovforslaget som Helhed tilsigter, og til Gennemførelse heraf kan der ikke ventes Støtte fra det konservative Folkeparti. Derimod er vi villige til at gaa ind i en grundig Undersøgelse og eventuel Forhandling om Overgangsbestemmelser for Storkøbenhavn, naar Boligloven bortfalder.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne knytte endnu blot et Par Bemærkninger til nogle Udtalelser, der kom fra Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus). Han gjorde ogsaa nogle politiske Bemærkninger til Lovforslaget. Jeg er altid meget betænkelig, naar man prøver paa at faa det politiske Moment saa stærkt frem ved et Lovforslag, for derved kan man meget let komme til at ødelægge noget af det Samarbejde, der skal gøres bagefter.

Ikke desto mindre fandt det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus) sig foranlediget til at komme med disse Bemærkninger, og man fik Indtrykket af, at det var særlig Lejerørskerne, det ærede Medlem ønskede at varetage. Man fik endogsaa en Følelse af, at han næsten glemte, at Grundlovens § 80 har en lille Sætning om Ejendomsrettens Ukrænkelighed. Dette skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at der er nogle, der er saa betænkelige ved at træffe Foranstaltninger for vort Lands Vedkommende, hvis ikke andre Lande havde de samme Foranstaltninger, og det ærede Medlem nævnte en Række Lande. Senere har det vist sig, at der er sket en Fejltagelse. Dette skal jeg ikke opholde mig nærmere ved, det kan jo ske for enhver Taler. Det ærede Medlem anførte imidlertid det, som er rigtigt, at i adskillige andre Lande er endnu ikke Boliglovgivningen ophævet, og han mente, at det kunde være uheldigt, at vi gjorde det her i Danmark. Han sagde ikke det, som jeg nu vil sige — men jeg havde en Følelse af, at det laa der som en Understrøm, naar han sagde, at der er andre, der ikke er saa bange for det —, at han tænkte paa Afrustning og paa, at vi havde anført fra vor Side, at det vilde være uheldigt at afruste, hvis andre Lande ikke gjorde det. Jeg kan nu ikke se, der er